

ΤΡΙΒΟΛΟ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ) - 'Αριθ. Τηλ. 3-77
ΜΥΤΙΑΗΝΗ 20 'Απριλίου 1934
ΧΡΟΝΙΑ 3η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 120

ΕΥΘΥΜΟ—ΣΑΤΙΡΙΚΟ—ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΗΣ ΝΥΧΤΟΣ

ΤΟ ΒΑΡΒΑΡΟ ΚΡΑΤΟΣ

*Όταν διαβάσει κανένας εύχαριστήρια της Εξαγγελικής αρχής για δωρεές υπέρ των φυλακισμένων άθελα θυμάται τον Εξαγγέλα, άγορεύοντα από της έδρας του και ζητούντα επί πίνακι την κεφαλήν των φυλακισμένων, που περιβάλλει με τόση σταργή από την ώρα που θα τους χώσει στο μπουτρούμι. *Η αντίφασις αυτή θά μπορούσε νάνε σημαδι πολιτισμού και εύνοιουμένης Πολιτείας, ά δέ θύμιζε συγχρόνως την έγκληματική άδιαφορία και την άνεπάρκεια του κριτούς άπέναντι των πολιτών, πού για τούτον ή έκείνο το λόγο στιβάζονται στις... έπανορθωτικές φυλακές—τι λόγος!—για τή βροχίτη σωματικά και ψυχικά έρείπια άπο μέου.

ΑΣ ΜΗ ΦΟΒΑΤΑΙ...

*Η αντιπολιτευσις μάς το λέει καθαρά και ξεστερα. Το βαλκανικό σύμφωνο θά ανάγκασει την έλληνική νεολαία νά πολεμήσει για ξένα συμφέροντα. Αυτό το βλέπει παστροκάρδ ο κ. Βενιζέλος. *Εκείνο που δέ βλέπει είναι οι διαθέσεις της νεολαίας, που έχει ξυπνήσει καδέ θά μπορούσει, όχι το βαλκανικό σύμφωνο άλλα καμιά δύναμις νά τή ριξει στη σφαγή άτιμάρητέ.

ΠΕΡΒΟΛΕΣ

*Ο αντιπολιτευόμενος τύπος αγίζει τα έμάτια του για το σκάνδαλο των βιβλιοριών εισαγωγής. Πρόκειται για 50—100 εκατομμύρια, πού βουτήξαν φίλοι της Κυβερνήσεως, ως γνωστόν. Και έπειτα; Τι τό παραξένο στην ύποθεση; Έίκοσι τέσσαρα χρόνια είχανε νά φάνε οι άνθρωποι. Θά μην κλέψουμε;

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

*Ο κ. Βενιζέλος εξακολουθεί νά βάλει διά των πολυκρότων άρθρων του, σχετικά με το Βαλκανικό σύμφωνο, έναντιον της Κυβερνήσεως. *Ο κ. Τσαλδάρης έρωτηθείς ποιος πταίει διά την έξωτερικήν αυτήν στραβοτιμονιάν, απήντησεν: «*Ο βλάκας ο Πολυχρονόπουλος πού δέν έκανε καλά τή δουλεία.»

ΜΠΡΑΒΟ ΡΕΠΑ!

Με εύκολία πού μόνου ή άθωα άγνοια δικαιολογεί, ο κ. Ρεπάνης έλυσε με τή διάλεξη του της Κυριακής το πρόβλημα των καθηκόντων της νεολαίας άπέναντι του σημερινού κοινωνικού καθεστώτος. Δι' ά και κοντά εις τή συγχαρητήρια του κ. Πλ. Σταματάκη, προσθέτουμε και τή δική μας. *Άξιος ή μισθός του.

ΤΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ

Οι Άγιασσωτές βρήκαν ένα στίγμα της Κυβερνήσεως: Τόν κ. Νομαρχην Λέσβου. *Αν αυτός μονάχα είναι ο κυβερνητικός λακός τότε αξίζει νά θυσιασθεί ο κ. Ρουσσοσ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΥΠΟΔΟΧΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΑ: Δήμαρχος Ίδιαιτερος, 'Ορέστης, Εισπράκτορας, Γιουργέλι.

ΣΚΗΝΗ Α'

(Δήμαρχος και Ίδιαιτερος)
Δ. (Μπαίνοντας στό γραφείο του). Κύριε Παναγιώτη!.. Κύριε Παναγιώτη!.. (Χτυπά τις παλάμες του). Κδρ Παναγιώτη!.. (Χτυπά τό κουδούνι). Παναγιώτη!.. (Ξαναχτυπά τό κουδούνι). Ρε Παναγιώτη! (Σφυρίζει). Ρε σύ Παναγιώτη!

Ίδ. (Προβάλλοντας άπό την πόρτα του γραφείου του). Μι φωναξίς;

Δ. Του λημιμ έξήγαγον τί σι φώναξα;

Ίδ. Ήμνταν στού μπιλκό τή λόγιασα για τού βαπόρ πού κουντουλουά νά φανεί.

Δ. Περί τού βαπορίου κή γώ ένδιαφέρουμη.

Ίδ. Γιατί; Πούς είπις νι Κυριακή θά φύγι ού μουρό!

Δ. Δέν πρόκειται περί αυτού άλλα για τούν Παπαντρωιά

Ίδ. Ή, τί μάς νοιάξ ήμεις!

Δ. Δέ ξερός ίσύ θά μεταβώ πρòς ύποδοχόν του.

Ίδ. Νάτα μας! Παπαντρωϊκώ γινήκαμι τώρα;

Δ. Πρòς τό θεαθῆναι.

Ίδ. Άμ καλλι-τρα νάμασι πράγματικα τή νά μη μάς βλέπ κανέναν παρά πρòς τό θεαθῆναι.

Δ. «Χέριον πού δέν μουρείς νά του δαγκάγης φίλα του» ά Παναγιώτη, κατά πού λέει κ' ή φίλτατους 'Ορέστης.

Ίδ. Ίσα-Ίσα, πού πρέπ νά φλουμι τού χέρ τς κυβερνήσιους.

Δ. Καλòς ή λόγους τζάνουμ, άλλ' ένθάδε έχουμι τν άνάτζ τ' Παπαντρωίου.

Ίδ. Τι άνάτζ τούν έχουμι, μι πού δέν εινι στα πράματα!

Δ. Έμ πούς δέν ειση μπουνταλὰς, γιατι λέγεις άνοήτους κουνβέντας; Μπουροδμή νά πράξωμεν τίπουτα, μι πού έχουσιν τήν πλειονότητα του Δημ. Συμβουλίου οι Παπαντρωϊκώ;

Ίδ. *Α! Τάρα του κατάλαβα.

Δ. Έφάνη ή Κυπριανòς καθòλ έντεϋθεν;

Ίδ. Δέ ντούν είδα

Δ. Στείλι νò δούν πού εύρίσκεται για νά... (Χτυπά ή πόρτα). Τις ει; (Ξαναχτυπά ή πόρτα). Άντρέ ρε, δστις ει!

διά νά μείνει ο ήθικός ρυθμός άσπιλος.

ΑΣΤΜΦΩΝΙΑ ΕΚ ΣΤΜΦΩΝΟΥ

Οι φιλελεύθεροι βουλευται έκλήθησαν νά βρεθούν στη σημερινή συνεδρίαση τή Βουλῆς τό δίχως άλλο. Μεγάλη φάγια άνοιξε τό Βαλκανικό σύμφωνο. Και, κατά πού φαίνεται, πίσω έχει τό αχλάδι τήν ούρά.

ΣΚΗΝΗ 2η

(Οί προηγούμενοι και Ίδιαιτερος)

Ίδ. Καλημέρα, Δήμαρχέ μου.

Δ. Τέλους πάντων! Άλάνθαστοι εισιν αϊ παροιμιαί.

Ίδ. Κατάλαβα. Μιλούσατε για μένα. Σε παρακαλώ νά μην τήν πείς, ο ότι δέν εινι πολυ τιμητική.

Δ. *Οχι δά! Δέν έννοώ οτι ή περί ή; πρόκειται παροιμία εινε άλλάνθασι ος πρòς τόν χαρακτηρισμόν του έρχομένου πὰς τν. ωρα!

Ίδ. (Προβάλλοντας άπό την πόρτα του γραφείου του). Μι φωναξίς;

Δ. Του λημιμ έξήγαγον τί σι φώναξα;

Ίδ. Ήμνταν στού μπιλκό τή λόγιασα για τού βαπόρ πού κουντουλουά νά φανεί.

Δ. Περί τού βαπορίου κή γώ ένδιαφέρουμη.

Ίδ. Γιατί; Πούς είπις νι Κυριακή θά φύγι ού μουρό!

Δ. Δέν πρόκειται περί αυτού άλλα για τούν Παπαντρωιά

Ίδ. Ή, τί μάς νοιάξ ήμεις!

Δ. Δέ ξερός ίσύ θά μεταβώ πρòς ύποδοχόν του.

Ίδ. Νάτα μας! Παπαντρωϊκώ γινήκαμι τώρα;

Δ. Πρòς τό θεαθῆναι.

Ίδ. Άμ καλλι-τρα νάμασι πράγματικα τή νά μη μάς βλέπ κανέναν παρά πρòς τό θεαθῆναι.

Δ. «Χέριον πού δέν μουρείς νά του δαγκάγης φίλα του» ά Παναγιώτη, κατά πού λέει κ' ή φίλτατους 'Ορέστης.

Ίδ. Ίσα-Ίσα, πού πρέπ νά φλουμι τού χέρ τς κυβερνήσιους.

Δ. Καλòς ή λόγους τζάνουμ, άλλ' ένθάδε έχουμι τν άνάτζ τ' Παπαντρωίου.

Ίδ. Τι άνάτζ τούν έχουμι, μι πού δέν εινι στα πράματα!

Δ. Έμ πούς δέν ειση μπουνταλὰς, γιατι λέγεις άνοήτους κουνβέντας; Μπουροδμή νά πράξωμεν τίπουτα, μι πού έχουσιν τήν πλειονότητα του Δημ. Συμβουλίου οι Παπαντρωϊκώ;

Ίδ. *Α! Τάρα του κατάλαβα.

Δ. Έφάνη ή Κυπριανòς καθòλ έντεϋθεν;

Ίδ. Δέ ντούν είδα

Δ. Στείλι νò δούν πού εύρίσκεται για νά... (Χτυπά ή πόρτα). Τις ει; (Ξαναχτυπά ή πόρτα). Άντρέ ρε, δστις ει!

διά νά μείνει ο ήθικός ρυθμός άσπιλος.

ΑΣΤΜΦΩΝΙΑ ΕΚ ΣΤΜΦΩΝΟΥ

Οι φιλελεύθεροι βουλευται έκλήθησαν νά βρεθούν στη σημερινή συνεδρίαση τή Βουλῆς τό δίχως άλλο. Μεγάλη φάγια άνοιξε τό Βαλκανικό σύμφωνο. Και, κατά πού φαίνεται, πίσω έχει τό αχλάδι τήν ούρά.

ΣΚΗΝΗ 3η

(Οί προηγούμενοι και Εισπράκτωρ)

Εισπρ. Καλημέρα σας!

Ίδ. Άλλους γάδσορους πὰς τ' φουνη!

Εισπρ. Θά είχατε τήν καλωσύνην κ. Δήμαρχε νά έξοφλήσετε τήν τρίτη χρονιά του «Τριβόλου»;

Ίδ. Άναμφιβόλως, κύριε.

Εισπρ. Τούν «Τριβόλου»; (Με προσποιητήν όργην). Σίχτιο θροντάν κή σύ κή τ' αφιντικώσ! Κιραταλική παρασι ίγώ δέν πληρώνου! Άπελδον!

Εισπρ. (Διστάζων). Έπιθυμεί ο κ. Δήμαρχος νά διαγραφεί ίσως;

Δ. Σι χουράτψικ ρέ! Μπά κ' ειση παλαβòς πού θά διαγραφώ;

Εισπρ. Ίγώ τόν άναμένω ώσπερ Λαμπρήν κάθε Πέφτ, και θά διαγραφώ; Δέ ρουτὰς τούν Παναγιώτ;

Ίδ. Τι ξερου γώ; Ί,ω χτύπωνμ τ' άλλουγα.

Δ. Τι σημαίνει τό τοιζύτον;

Ίδ. Νά. Μιά Φουρά ένας άρχοντας,—Μπουρνάζους Μουζάλας; δέ θυμούμη ποιός—είχι έναν παραγιό αγαθόν. Λοικόν ίβγαзи στού σιργιάνι νι γκόρητ μι τού γαμπρό

τή φλιόνταν μες τ' γκαρότσα. *Η γι άμαξιάς τς ίβλιπι μι τ' γκόχι τ' ματιούτ τή ιβλιγί άμανι μέθα. Σάν ήνταν όμους νησκόδ τή τούν ρουτούσαν οι φίλοι: «Τι τήν γκάνι τν αφιντισινας γι άβουνιασκό-σις ρέ;» Ίλιγι αυ'ό πού είπα.

Δ. *Ωστε κή σύ έκρουεις τάλ' ύ-γα;

Εισπρ. Θέλετε νάρθω αυριο κ. Δήμαρχε;

Δ. *Οχι. Νά,παρι. Ποσα κάνι ή συνδρομη; Φτάνουσιν κατό πενήντα;

Εισπρ. Θέλετε τριάντα ρέστα.

Δ. Κράτιστα! Χαλάλιόν σου.

Εισπρ. Δέν μου έπιτρέπεται κ. Δήμαρχε!

Ίδ. Αυτό λέγεται άπόπειρα δωροδοκίας.

Δ. *Οχι βρè πηδύ! Φχαρίστη έχου ίστιέ μουλί 'Ισει; οι πολιτικαντζήδει άπαντα τά παριξηγειτι.

Εισπρ. (Αφίνει 30 ροχ. ρέστα στο γραφείο και φεύγει). Εύχαριστώ κ. Δήμαρχε και χαίρετε.

Δ. Έ μετάβηθι στο καλό. Τ' άσι κάνου; Τ' αφιντικους τά μιναλά έχίς κή σύ... Άπαντα ταυτα τώρα θά τά δεις γραμμένα τήν Πέμπτην.

(Από τήν πόρτα πού άφηκε άνοιχτή ο εισπράκτωρ φαίνεται τού Γιουργέλι).

Καλòς τού Γιουργέλι-ον! Έλα. Έίσελδον!

Εισπρ. Ποιό Γιουργέλι εινε, τού γνουσκò τού μουρό;

ΣΚΗΝΗ 4η

(Οί προηγούμενοι και Γιουργέλι)

Γ. Καλημέρα σας! Ριζίλι μάς έκανι αυτòς ή παλιουστρατής. Θά γράψου στού Γιώργου τούν άδρι-φòτ σιν Άμερικη πούμασι φίλι, μάκη τούν επιβάλε και με παθατήσει.

Δ. Άμ πούς τά θέλις κή σύ ά 'Αιβαλιώτσα... (λογοκρισία 1 λέξεως).

Εισπρ. Λες ν' ανεβαίνει άκόμα ή προίκα;

Γ. Άμ δ.τ θέλι άς γραφτ.

Δ. Θάν έρις κή σύ σιν ύπουδουχή;

Γ. Ποιά ύποδοχή;

Δ. Δέ ξερός πους έρχιτη... (σφυρίζει τό βαπόρ). Σε φουνη και ο όνος παλι! Άντι πάμι.

Γ. Μα δέν ειπες ποιός έρχεται;

Δ. *Ο κ. Παπαντρωίου. Πάμι. Είμη κή φίλους τ' πιθιρους διακαής. Ένας λόγους περιπλέον νάρτς. Θά φχαρισθεϊ τό κορίτιον.

Γ. Μπά. Έρχουμη. Ίγώ είμη τ' Βύρουνα φίλος άλλα δέν πειράζει.

Δ. Σάνκμ ιγώ δέν είμη τ' Βύρουνα; Άλλά πάμι.

Εισπρ. Η πολιτική δέν γνωρίζει αισθήματα, κύριε Σιαμούλε. Υ-πάρχουν περιπτώσεις πού πρέπει νά σφίγγει κανέναν τήν καρδιά του. (Βγαίνου). Έγώ μήπως δέν θά ήθελα... (Οί τελευταίες λέξεις τού κ. 'Ορέστη σκεπάζονται από τό θόρυβο τής σκάλας).

ΑΥΛΑΙΑ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΛΕΥΘΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δολ. 5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	Δρχ. 2.50
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ

α) Παπάδου. Πάτ, Τού πηδι, Χατζι-Παροσάδ, Σκούπα, Κεμάλ, Καβαλίνα, Χουλή.

β) Σκοπέλου. Κάμπια, Τσίρους, Μπούφους, Αιλή, Λούτσους, Φιντιρίκους.

γ) Μεσαγρού. Ούζουν-μπού-λως, Κουρτουπάσους, Πικαρή, Γλίνα, Γάδρους, Γιαχουντής.

δ) Ασωμάτου. Κατσαμπρός, Ντόντους, Φίλες μου, Ουκνιά.

ε) Καλλονής. Πιτινά, Κρασουγιάννης, Σαβαθώ, Φιλιντρόνι, Γιαλίκις, Μπαρμπούνη.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΤΟΧΩΝ

ε) Καλλονής. — Σ. Ράλης, Γ. Καρυνώτης, Δ. Γεωργιάδης, Δημ. Αμπατζής, Ιωάν. Καφίδης, Ε. Έλευθερίου.

δ) Ασωμάτου. — Φωτ. Φωτεινέλης, Έστορ. Κοντέλης, Σωτήρ. Σιδηρέης, Γρηγ. Παυλέλης.

γ) Μεσαγρού. — Αντ. Σκαρλάτος, Τηλ. Χ' Αφράτης, Αντώνιος Χ' Αφράτης, Παναγ. Χ' Αφράτης, Παναγ. Χαρ. Χ' Βασιλείου, Παναγ. Σκαρλάτος.

β) Σκοπέλου. — Ερμ. Παπαντωνίου, Γεώργ. Π. Χ' Γιαννάκης, Στρατ. Χ' Γιαννάκης, Στρο. Καραβασιάνης, Στρο. Ανδριάνης, Παν. Χ' Κουντής.

α) Παπάδου. — Παν. Χ' Γιαννάκης, Παν. Δαμαντής, Βασίλ. Χ' Γιαννάκης, Ν. Βαρελτζίδης, Παν. Ψαρός, Ιωάν. Παπαγιάννης, Παύλος Δελαπόρτας.

Κοινωνική κίνησης

Ανεχώρησε την Κυριακήν εις Αθήνας δι' άτομικάς του υποθέσεις ο Δήμαρχος Μυτιληναίων.

Επίσης διὰ του αυτού ατμοπλοίου ο συνάδελφος κ. Κ. Καρτέρης, διὰ να βολιδοσκοπήσει τους θεατρικούς κύκλους του «Στέμματος» κατά πόσον είνε διατεθειμένοι να τον συνδράμουν εις την σύμπληξιν επαγγελματικού θιάσου, μετά την μεγάλην του δημιουργίαν εις τον ρόλον του Νομάρχου του Πιραντελλίου έργου.

Επανέκαμψεν εις την πόλιν μας με δλιγοήμερον άδειαν ο φίλιτατος τέως σμιτοσογράφος του «Τριβόλου» κ. Γεώργιος Κακαδέλης, τον οποίον μετά χαράς επανείδον οι φίλοι του και πρό πάντων αι φίλαι του.

Παρεξηγημένες παροιμίες

«Όποιος έχει τα ρούχα του φυλάει τα μισά.»

Φιλήντας

ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Ο Μαθητής. Τι λέξις είνε η Ίντάλχο, κ. Καθηγητά;

Ο Καθηγ. Ελληνική, σύνθετος εκ του ρήμ. είδα και άλγῶ.

Ζαχαροπλαστείον
Ο ΚΡΙΝΟΣ
του κ. Δ. Προκοπίου

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Με την κιθάρα

Πάνε να πεις στη μάνα σου να μην πολιοφονάξει γιατί σ' αφίνω κ' ύστερα θα κλαίει και θα φοβράζει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σε είκοσαέτιδα Μπεμπέκα

Τί κρύβεις τα χρονάκια σου και κάνεις τη ζεβζέκα; Είναι καιρός να παντρευτείς κι' ως λέγεσαι μπεμπέκα.

ο Βάτος

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΥΣ ΜΟΥΦΛΟΥΖΕΛΛΗ

Τί λέγει ο κ. Αθανάσογλου

Μεταξύ των πολλών και έκλεκτών φιλοτέχνων οι οποίοι έπεσε έφθησαν εις τό Δημαρχείον την εκθεσιν της διαπρεπούς συμπολιτιδος μας χειριστριας του πινέλλου έδου Α. Μουφλουζέλλη, δεκρίναμεν και τον διακεκριμένον συμπολιτην μας φιλετόχον κ. Α. Αθανάσογλου τον όποιον και παρακλήσαμεν να μās εκθέσει επί της ευκαιρίας ταύτη την γνώμην του περί ζωγραφικής.

Ο κ. Αθανάσογλου, τον όποιον είδομεν εις τό μεσαικόν του γραφείον ασχολούμενον με τις δξότητες διαφόρων ελαίων, μās εδέχθη λίαν εύχάριστως εγκαταλείψας προς χάριν μας την προσδοφάρον έργασίαν του.

Επήγατε κ. Αθανάσογλου εις την εκθεσιν του Δημαρχείου; — Σίτρι δ)δας Αντις—Μάντζες λένε; — Μουφλουζέλλη θέλεις να πεις; Πήγα μαζί με Χατζημανωλάκη, φιλοτέχνος είνε και αυτός.

Πως σάς φάνηκαν τά έργα της κ. Αθανάσογλου;

Τζάνουμ, κλά είνε, άμκ ακριβά είνε. Πενήντα δράμια μπόγια ένας ζωγράφος έλη Μυτιλήνη βάφει (Σημ. «Τρ.» ζωγραφίζει θέλει να πει ο κ. Α.) άμκ χιλιάδες δραμές γυρεύει. Τότφ σέι μπου. Δημαρχείον σείτρια τούρλο-τούρλο ζωγράφος κάνουνε, πολλές φορές πήγα, είδα. Μπογιαδες χοντρά χοντρά δάνουνε, σάγκιμ άτζαμήςδες είνε, άμκ δραμές πολλά γυρεύουνε έριφλέρ.

Πήγα Χαδουμέλης ρώτησα, Παπαπέτρος ρώτησα, Χατζηστυλιανού ρώτησα, πόσα μπογιαδες έχουνε, ο—6 δραμές είπανε. Βάζω μουκαδά 10 ερ. 6. δρ. μπογιαδες, λάδια, ξύδια μπιλεμενέ, 30—40 δρ. μασαρίφ 8λο 8λο. Λάδια κι' έμεις πουλάμε και εζάρουμε τζάνουμ. Έγγλέζικο ψημένο πόνσ εχε; Χαδουμέλης καλό 36 εχει. Νέϊσαν είπα ζεναάτι εχει κάθε εικόνημα. Βάζω και ζεναάτι 50—100 δραμές μεροκάματο. Άνιγτε 150 ζδρ-ζδρ 200 βγαίνει. Ως χιλιάρικο ούζακνιρ ίσιμζ.

Λησμονήσατε κ. Αθανάσογλου να δάλετε και τα πινέλλα τά όποια είνε πολυ ακριβά τώρα.

Εγώ άδικία δεν θέλει. Ρώτησα δ)δα Μουφλουζέλλη πόσα πινέλλα χάλασε ως τώρα να τά πληρώσω τζάνουμ, πάλε 1000 δραμές δεν πιάνει. Άτζαϊπ σέι μπου ζωγράφοςλαρ, τζάνουμ.

Από τις απόψεις σας εχετε δικαίον αλλά η τέχνη δεν εκτιμάται.

Μπου δλουρμου; Όλα πράματα τιμή έχουνε. Κρέας τιμή ε-

χει, ψύρα τιμή εχε, ρούχα τιμή εχει, τέχνη ζωγράφος τιμή δεν εχει;

Και όμως είδατε τι κόσμος πηγαίνει εις την εκθεσιν.

Άλήθεια, αυτό πρότεξε. Πήλο σείρ, κάνανε ζωγράφοι. Πήγδασ είνε, Έμμανουήλ είνε, Άνατολέας είνε, Καραχαρατσή είνε και Γιβζλά; μπλέμ είνε κόσμος δεν πήε δρο δ)δα Μουφλουζέλλη πήε. Γουαίκες δουλειά κάνουνε. Πράμα τους πουλάνε εδίολλα. Άνδρες δύσκολα πιά 8λο βρισκουνε. Φεμινισμός—μεμινισμός λένε άμκ δι' ατης εχου ε.

Είνε αλήθες κ. Αθανάσογλου ετι εχίτε πολλά έργα τέχνης;

Τζάνουμ, αλήθεια είνε ετι πεμπέ-γεσά-κιρμηζι με άρέσουνε, θέλω να πάρω, άιχ ακριβά γυρεύουνε. Πηγαδά εμι φορά πήγα, είδα δισκουσε ένας γέρος ένα εικόνημα. Δέντρ, είχε, πλάι δεντρο άρχαίος έλληνος είχε, κλά καλά ρούχα δεν φορούσε, κάλτσες δεν είχε, είνε πονι φορούσε, 500 δραμές εχει με είπε. Έφυγα και πήρα Γενεθότα, πήρα Όθέλλος—μύρος είνε εζίρες; — άσπρη κοπέλλα κρεβάτι είνε, 50 δραμές πήρα. Πήρα και εδζωνος δικάνει δούργαρ 12 δραμές. Πήρα και λήσαρχος Καραθινάτης και Παπαδράκος με πλληκάρια του, σελαχλικ μελαχλικ βέρ άμκ—άλλα 15 δραμές, σελόνι μου γέμισα. Παντρεμένο; άνθρωπος εμαστε τι θέλεις σείτρια να πηγαίνεις κορτίσια—μορτίσια, μελάδες είνε. Φόλτομο σέ πιάνει δίνεις χιλιάρικο όνταν σόνρα κλάτε γιατί εδωίκες.

Άμκ Χατζημανωλάκη δίνει. Φόλοτέχνος είνε. Θέλεις θα πάρεις συνέντευξη Χατζημανωλάκη;

Ηδχαριστήσαμε τον ευγενή φιλότεχνον συμπολιτην μας και ήπλήθουμεν, έπιφυλασσόμενοι να εκθέσωμεν και τάς περι τέχνης γνώμας του συνεταίρου του και γνωστού έραστού του ώραίου κ. Χατζημανωλάκη.

ΧΟΡ—ΧΟΡ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Όσοι έρωτευμένοι έχουνε κάψες άς έρθουνε σέ μένα πλάι στον «Καπνό» να δροοιστούνε με γκαζόξες και με πάγο. Έτσι είνε είτε έτσι τό νομίζετε είτε όχι.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ καρδιά τρυφερά είσέτι. Πληροφορία εις άτμοπλοϊκόν πρακτορείον κάτωδι Έμπορικης Τραπεζης.

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΑΓΙΑΣΩΤΙΚΑ
Γη ΓΑΛΑΤΑΡΙΑ

Τον Διουόδ τ' Άριστή ήταν βαριά Ινκουτσαρά το άγιασμένι γνναίκα Ούλα το ούλα! Γι ουχτροίτζ—καμπόσα κοσιάγουνα—την κακούλουγούσαν πους τ' άγάπα τά τζανιοτέλια στα ζαμάνιατζ. Έξέρου. Έγίσεινου πού ξέρου γώ είνε πους στα γηραϊαίτζ ήταν ζουστή καλουρηγιά.

Κάθα ταχτέρ μό το ήθιλι ά φέξ ίπιορι του τιορέλιτζ τση πάγηνι εν' άκκλησάτζ. Έγίσει πλιά νάβλιπεις σταβροι τση μιτάνις. Ούλι τς άγοι μι τν άρίδα φούλατζ άπί μι ά το άπί δυό βουλές. Τση του διαταμένουτζ εkanίντου πάντα.

Μι τουν Παπάβασίλι ήταν κόλους τση βρατοί. Εζίντουνο στού τσιφάλιντζ το άκόμα πού άπάνου. Βλουγιές, παρακλήσεις άγιασμοί, κόλιβο, ούλα σ' όφρον. Σι κανέναν άλλου παπα τίπουτα. Γη Παπάμανωλις πού δεν ίπάζκασι πούτε ντ' μπινιάραιτζ έ ντι ιβλιπ μι κολό ματ τν αδυναμιαίτζ μι του Παπάβασίλι. Δείπα σι μου τι άλλις Ινουρίεις, κά ντου Διουόδ, μι τουν Παπάβασίλι νταλαβιοζόνταν. Τιοριπλής βλέπε, ζκλάβουνιτζ μι τά πιστρέφια πης εkanι.

Τι θα γένη εγίτου γη δλιά, Παναγιούδαμ, διαλουγούντου Παπάμανωλις μι ά Τζουγιατοή πούταν ελιζουρογός Παπάβασίλι; Φώξι μι, Παναγιούδαμ, να τουν άπαλάισου. Φαμλιά εχου τση γώ να ζήσου. Έ μι λιπάση μαθέ!

Ηκσι πλιά γη Παναγιά ντι παρακλήσηντζ, τίληγια γίνιτσι ε ξέρου, μι εκ θίου θίν ήταν τση φουτίστοση μι μι ά; η νους τ' Παπάμανωλι.

Έγίσει πού λόγιατζ τουν τιοριπλή του Παπαβασίλι να εζιφουραίνι τά ρούχαντζ πός του Διουόδ, για να τς φύγη οι εζιόπουνι, βλέπ ένα μουρό τση μπινιζι μες του ήρο το ακούντου να λέγι στούν Παπάβασίλι ά πώ ά δυιβάε τ' μάναντ πούταν ζαμπούνισα. Πάκουντά στού Παπάβασίλι τση λέγειντζ μες τ' αφίντζ. «Μπάγι εχίς δλιά πάγηνι τση γώ μαζώνου τά άμφια».

Γη Παπάβασίλις πού διαζίντου μή χας του τυχηρό ήροαξί ένα πιτραχειλί το ένα βγατζιλέλι το έφυγι. Παπάμανωλις κάσιπη κουμάτ το εkanι πους δυιβάτζ άπou πάνου άπ' τ' Διουόδ του τσιφάλι, πειτε βγαίτζ τση κόφτ στού γκαφινε, καρσί εν άκκλησά. Διάταξί ένα γκαφέ, πήτσι το ένα τζιγάρου τση σάνι πέρασι καμιά μση ώρα πήγι στού Διουόδ. Έβριντζνα κουκλυμένι σα π' τν αφήτσι. Τά πουδάριατζ τρέμαν άπ' ντ γκούρασ.

Μουρή Γαλαταριά! Άκόμα κάθιτσι! Έν ήγιασις άκόμα! Άφήτσι σι, φουροόμι, γλ άγαπμέγους το έφυγι, ε;

Σά τνη εζικούκλουζι ήταν εζιμιουόδ του Διουόδ άπί τουν ήδρου τση κότζπνιζι σα ντουμάτα. Λόγιατζ τουν Παπάμανωλις καταντρουπασιμένι, προυσόνιζι κανε δυό βουλές διασκά, πειτα εκουψι. Σάν έσταξί κατά του μπακάρο, φώναξι:

Ώ Παπαμανωλί! Να πεις εφνου τ' γρουνά π' τουν ίπιορα για άθρηπουν πους σα μι ξαναδει άς μι γράψ!

Ένοιαις, Διουόδ, τση θα τ'

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΩΔΩΡΩΝ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Προσφυγιώς Συννοικισμός)

ΛΟΓΙΑ Μ. ΓΑΛΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Είσηνη ὑμίν». **Γ. Παπαν-
δρέου.**
«Τώρα που ἀγαπήσαμε δὲ θὰ
μᾶς ἀγαπᾷς;» **Ε. Κομίλης.**
«Δυὸ πόδια σ' ἕνα παπούτσι δὲν
χωροῦν.» **Ὁρέστης.**
«Οἱ ἀδελφεὶς ἐπιβη-όρων εἶνε κα-
ταλληλότεροι γιὰ σένα.» **Θ. Πέ-
πας.**
«Νὰ ζωήσουμε ἀγορὰ (=Νὰ ζή-
σουμε γορὰ).» **Σίμπκιν.**
«Ὁ δὲν εἶχε γιναῖτις ἡ κόσμος
δὲ θὰν εἶχε μίθι βαλιμάδης.» **Ἀρ-
χιδιάσκαλους.**
«Παρά τὸ πλευρόν μου ἰδέσθ.
Χατζησταύρου.
«Ἐγγύς ἐστὶν ἡ μεγάλη ἡμέρα». **Προκ.
Χατζηγιάννης.**
«Ἐμπα τὴν σὺ τοῦ τοβάλι ἰ
Κ. Χατζηκωνσταντῆς.
«Ἄν με ξιναπειράξεις θὰ σὲ
προσκαλέσω εἰς μὲξ ἀγγλικόν.» **Ντι-
ντιν.**
«Κιὰ π' ἀρχίσις τὴν γῶ ντ
τυπογραφία τὴν μὴ φουβούντη». **Β.
Ατοίκος.**
«Ἄμα μάθου σ' νότις δάσκαλι
θὰ τοὺν πιράσου τοὺν **Καροῦζο.**
Μιχ. Κρητικός.
«Τὸ μέλλον εἶνε ἰδικόν μας.»
Δημ. Σαρανδάρης.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κου Ἰανώβου. «Ἐιρηναὶα προσερ-
τήσις».
Η. Ρούσου. «Τὰ στίγματα».
Γ. Παπανδρέου. «Ἡ θυσία τοῦ Ἀ-
βραάμ».
Ἀπ. Σιφναίου. «Ἡ ἐξυγιάνσις».
Ν. Πετροπούλου. «Διπλωματικά τα-
ξίδια».
Ε. Παπανούτσου. «Περὶ μπουλου-
κίων κλπ.»
Χρ. Μιχαλοπούλου. «Νοσταλγία».
Στ. Πασχαλίου. «Ἡ μεταμόσχευσις
κατὰ τὸν κολλίγαν μου Νταρτίγκ».
Θεοφ. Δεμερτζή. «Ἡ ἀπόσταξις».
Ν. Πιρίνη. «Τὸ συμπασριόν».
Π. Ἀράπη. «Πότιον κακόν».
Ε. Κιουρλή. «Πανδέκτης».
Ἀρ. Τόνου. Περὶ καλῶν τεχνῶν».
Δ. Ἀλεξιάδη. «Δι' ἐνέργειαν τῆς
θείας».
Γ. Πασβούρη. «Μαθήματα φωνητικῆς
μουσικῆς».

Τ'ΟΝΩΤΙΚΑ

«Ὅσοι ἀποροῦν πού τὴν εὐρῆκαν
τόσο γλυκεῖα φωνὴ ὅλες οἱ πρωτα-
γωνίστριες τοῦ «Ἐτσι εἶνε, ἂν
ἔτσι νομίζετε» ἄς μάθουν ὅτι αὐτὴ
δφεύλειται εἰς τὴν εὐγενικὴν πρό-
νοιαν πού εἶχε τὸ πραγματικὸν «Φλό-
κα» νὰ στείλει εἰς τὰ παρασκήνια
λικέρ καὶ χαραμέλλες «Φλόκα»
πρὸς τόνωσιν τοῦ λάρυγγος.

τοῦ πῶ, εἶπε Παπάμανωλης, ἴπειτα
πῆγν μπροστὰ στ Μπανγιὰ, ἴβγα-
λι τοῦ καλυμμαφτίντ, γουνάττι
τῆ εἶπε: Εὐχαριστῶ σι Δέσποινα
ὑπεραγία π' τοὺν ἀπόκουψις τοὺν
Παπάβασιλι τῶ ἴφρις τῶ Γαλατα-
ριῶς τοῦ βζὶ τοῦ θκόμ τοῦ στόμα». **ΔΜΗΤΣ**

Προτιμᾶτε τὰ τυριά
τοῦ **ΠΟΥΖΟΥΝΤΗ**

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΑΒΑΤΟΥΡΙΑ

Τ' Τζουριατοῦ, εἶχαμι ἰ-
[πανάστιας
ἔδιου το ἄσκαλντι ἂ μᾶς
[δῆτι
πᾶς τ' ἀφτιά ρας ἂ χι-
[ετῆτι.
Μὰ τοῦ θιὸ ἐν εἰνη κα-
[τάστιας
ρὲ γκμπαρῆλι μὴ τῶ
[κουμματέρηχδης.

Ἄνιδοῦσινεζ(1) γοὶ Νουμάρχιδης
το ἡ κατίνα μας τρῶ χῶμα(2)
δυὸ ἰκλουγῆς ἀπανουτά.

Τὴν γινῆκαν θυματά
τὰ καθίτσι, τὴν τοῦ κόμμα
γίνιτσι νόμους, γίνιτσι κράτους
τα, ἂ τῶ ἀφίναμι, εἶχαν τράτους
μὴ συμπάθιου ἂ μᾶς καλιτσέφην.
Σὰ μπουροῦν τώρα ἄς ραλέφην.
Δυὸ χιλιάδης θάρματουθοῦμι
τὴν εἰνη χῶρα θὰ θρῖθοῦμι
νὰ ρας ραξέσομι ἀπ' τν ἀράδα ἰ..

Τ Ντριτ πάλι εἶχαμι πλαλιτήρια
θῆγιατρε τὴν παναγῆρια
μὴ τν Ἰντάλγκου, τ' Τόν τ' φιλιναδα
—κόματους, ἄστρα κρηγιάτα
μασταροῦ τὴν γλυκουμάτα,
τε εἶχε μὴ μπιταχτὴ φουνοῦδα
σὲ τὴν μκρὴ μας ντ γκαμπανοῦδα.
Ἄμ τὶ κόσμος, γκμπάρι ἰ Φάρκα
γὴ μπαράγκα,(8) κάτου ἀπάνου
τὴν εἰμῆρξ(4) γιναῖτσι ράρκα,
το ἀνιστέναζομι ἰ Τ' ἂ κάνου; ἰ
Νὰ μ' ἀφίναν π' λέγις ἂ πέσου
ἔφτου μέσα, νὰν ἀλέσου,
νὰ γίνε θρήνους τὴν κρότους...

Πῆριμι τ' Ἄνισταξέλι
π' ἐπ ἀπκόσ θμορφου, θέλι
νὰ τ' ἀπευγίφει τὴν πρώτους ἰ
Πλέρους ἔμοις Μπότς τοῦ Ἐνέλι
ποῦ πλαλεῖ τὴν φτός καημένους
πίς τῶ ἰγναῖτσις, ρὰ ἔ'λουμένους,
στ ἀτμουκίνητου τρακόσις
τὴν εἰνη μᾶ εἰνη ἄλλι ἄλλης τόσις.

Ἔστρα, δλέπς, πὴ ντ μπαράστια
εἰμαστι ρ ἀοστημ κατᾶστια
τὴν τραβήξαμι εἰνη Κᾶστρου ἰ..
Ἦθγινη τῶ ἀβ'ῆς πλιά τ' ἄστρου
ρᾶνι βγαίναμι ἀπ' τὴν χῶρα.
Τὴν πρὶν νοῖσῶ(5) ταχτέρ θουδῶρα
τρύπουσις κουντάτξ γιοῦ Τίνις
το ἔκτανι τοῦ διαταμένου.

Εἰδιμὴ εἶχαμι θαρμένου.
Τ' ἂ πῆσου, γκμπαρῆλι; Ἄτξγκίνις
εἰμη ἰκ φύσιους γινημένους
το εἰμη πάντα διψαζμένους
το ἔπ δῶ ἰγναῖτσι θὰ παρξίτσι
μπᾶτ μπουρέτσι τὴν τ' βουστᾶτσιου.

TINIS

ΓΛΩΣΣΑΡΙ. 1. Τὸς ἐοθῶν. 2. Μᾶς
νικοῦν. 3. Τὸ θέατρο. 4. Μοσχοβολοῦσε.
5. Πρὶν ἐυπνήσει.

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Κατόπιν σχετικῆς ἐγκυκλίου τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κάποιος ἀ-
ναγνώστης μᾶς ἐρωτᾷ: — Ποῖα
«ἄλλα μέτρα» σκέπτεται νὰ ἐφαρ-
μόσει ἡ Μητρόπολις ἐναντίον τῶν
χριστιανῶν, πού ἀγοράζουν κεριὰ
ἀπὸ τὸ παζάρι καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ
παγκάρι; Διαβιβάζομεν τὸ ἐρώτημα
εἰς τοὺς ἀρμοδίους, πρόθυμοι νὰ
δημοσιεύσωμεν τὴν ἀπάντησιν, ἂν
καὶ δὲν βλέπομεν εἰς τί θὰ χρη-
σιμεύσει.

Προτιμᾶτε
τὴν **Σοκολάττα**
ΦΛΟΚΑ

ΣΜΥΡΝΕ-Ι-ΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Τί ἴπαθες!

Τοῦ κ. Παναγιῆ Βαλιάνη

Τὸ λεπὸν, κύριε Στράτο μου ἔξε-
πες ἀπὸ τὰ ἔγκατα τὴν συνείδη-
σῆς μου, μὲ κείνα πού ἴγραφες τὰ
προχτὲς στὸν «Τρίβολο» περὶ τοῖ
Βυζαντινῶν Σπουδαστριῶν, πὼς ἴν-
τουσαν ὠραῖες καὶ πράσινα ἄλογα.
Ἄν ἴσως καὶ δὲν τοῖ ἰκογιουῖριξες
δὲν εἶνε σωστὸ, μωρὲ κύριε Στράτο
μου, νὰ χαραμίζομε τὴν ὁμορφί-
α τοῖ καρακάξες. Καὶ δὲ μὴν λές,
ἂν τὸ ἴγραφες δτὰ σοβαρὰ, πού
τοῖ εἶδες τοῖ οὐλτρα ὠραῖες; Ἔες
νᾶμαι στραβὸς τὸ λεπὸν ἐγὼ νᾶρ-
χουνη στὴ Μυτιλήνη κόματοι καὶ
νὰ μὴν τοῖ πάρω χαμπᾶρι; Δὲ γί-
νεται αὐτὸ τὸ πρᾶμα! Κι' ἂν δὲν
τοῖ ἴγλεπα ἐγὼ θὰ τοῖ μυρίζοντου-
σαν τίποτα γειτόνηδοι, σὺν τοῖ Μή-
ληδοι καὶ τὰ λεπὰ, πού εἶνε πρῶ-
τοι στοῖ γαβουκλουδογιῶς. Μὰ
ἐγὼ ἰκῦτταξα καλὰ. Τοῖ ξεψάχνισα
οὐλες—ὄχι περὶ κακία περικαλῶ—
ἀλλὰ ἔτσι γιὰτι εἶμαι παγῶς με-
ρακλῆς καὶ γιὰ νὰ δῶ τί λογιῆς
φροῦτα εἶνε ἔτοῦτες οἱ Βυζαντινῶν
Σπουδαστριῶν

Κουκιά ἰφάατε τὸ λεπὸν καὶ κου-
κιά μαρτυράτε ἐδωανάς στὴ Μυτι-
λήνη. Βυζαντινῶν Σπουδαστριῶν ἰ-
πρεπε νὰ σ' εἶχα στὴ Σμύρνη νὰ
ἴβλεπες, σὺν ἰρχόντουσαν καραβά-
νια ἀπὸ δαῦτες μὲ τὰ παπόρια τὰ
Ἐγγλέζικα. Κάτι κοπεγιῶς, ὄχι
σὺν τοῖ λόρδισες τοῖ ξυλοκάνες
πού σᾶς ἔρχονται ἐσᾶς, ἀλλὰ καὶ
κουφετᾶκια, πού νὰ τὰ γλέπεις καὶ
νὰ ξερογλύφεις. Τέτοιες σπουδῆς
τοῖ καταλαβαίνω. Ὅχι σὺν καὶ
τοῖτες πού ἰγύριξες ἀπὸ τὴν ἄλλη
μπάντα γιὰ νὰ μὴν τοῖ βλέπεις.

Θέλω νὰ σοῦ πῶ, κύριε Στράτο
μου, πὼς νὰ προσέχεις, τὸ λεπὸν,
νὰ μὴ χαρίζεις τοῖ ὁμορφίες καὶ
τοῖ χάρες στοῖ κατσίκες. Γιὰτι ὁ
κόσμος ἔχει μάτια καὶ βλέπει. Τί
διάολο; Μήπως ἰμαῦρισε τὸ μάτι
σου ἀπὸ ὁμορφία; Καὶ δὲν ἔρχε-
σαι στὴν πατισερί μου νὰ κάτσεις
ἕνα βραδάκι νὰ σοῦ δείξω ἐγὼ πε-
ραστικῶν ὁμορφίες πού νὰ πεπερί-
ξουν τὰ χεῖγια σου ἀπὸ μακρυῦ,
δίχως νὰ τοῖ φιλήσεις!

ΠΡΟΟΔΟΣ

Εἶδατε τῶ φωτογραφίες πού
πῆγε τὴ νύχτα ὁ κ. Βασιλείου ἀπὸ
τὴν παράσταση τῆς Χορωδίας;
Ἄξίζει τὸν κόπο. Ἡ τέχνη τοῦ κ.
Βασιλείου διαφεύδει τὴν παροιμία
τὼς «τῆς νύχτας τῶ δουλιῶς τῶς
βλέπει ἡ μέρα καὶ γελᾷ.»

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Τὴν ἀπαχθεῖσαν ὀρχήστραν τῶν
«Ὀλυμπίων» ἀντικατέστησαν ἀνα-
κληθέντες εἰς τὴν ἐνεργίαν ὑπηρε-
σίαν οἱ Ἐθνοφρουροὶ κ. κ. Σκέν-
-ερ, Κλεάνθης, καὶ λοιπὰ μέλη τῆς
μουσικῆς Γερουσίας. Ὅστε ζῆμια
μὴδέν.

Ὅλα τὰ τελευταία
τραγούδια σὲ δίσκους
στοῦ **ΠΑΤΛΑΚΑ**

ΜΥΤΙΑΛΗΝΕ-Ι-ΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Θιατροῖνοις;

Τοῦ κ. Β. ΑΠΟΙΘΕΟΥ

Κύριε Τρίβωλε ἀρχιφέρε,
Πουτέσιμ δὲ ντοῦ πῶστῶρα πούς
εἶση τὴν θιατροῖνοις! Ἄμ κιὰ
λέν πουλυτιχῶς τὸ ἰσημουσιτις!
Μὴ τοῦπι, ξέος, ἡ γείτονά τι ἡ
Βαλιάνη τῆν μὴ πῆρ σὺν ἰέα-
τροῦ νὰ σὶ δοῦμι. Ἰγὼ ἴθιλα νᾶρ-
που ἂμ ἰλιπούμεταν εἰς πῶσᾶς.
Τέλους ἡ κύριε Παναγιῆς πού ἔχῖ τὰ
μέσα μὴ τῶ Κουνομικῶν ἰκουῖρις
μῆλιξε στ μπόρτα τῆν μᾶς βίβλαν
μέσα ἀτιλῶς σάνκει τζάμπι. Δη-
μουσιουγοῖρι γιὰ.

Νὰ σὶ πῶ ἔμοις τν ἀλήθεια δένη
καταλάβαμι τί γένουνη ἀπᾶς στ
σκηνή Ἄφσι πλιά τοῦ Βιλιάνη
πού δένη ἔδουσι προυσουχῆ στοῦ
ἔργου γιὰτι λογιᾶσι τὰ κουῖτσις,
ἀλλὰ μῆδι γὰ δένη πουλυσυκατά-
λαβα ποιὸς ἂμ τοῖ δυὸ σᾶς εἰνη
πῶλαβὸς.

Ἄν τῶν ξέρου πούς ἰσῶ
τῶ τὰ λόγια μας— δένη εἶση τῶ
πουλὺ πουλὺ μὴ τὰ σουστάς, θέλου
νὰ μὴ τοῦ ξηδιάλυγς αὐτὸ τοῦ μν-
στήριου. Γιὰτι ἔχομι βαλμένα
στοιχίματα μὴ τῶ Μήλιδης.

Ὅσον γιὰ τν ἔννοια πού εἶχε
τοῦ ἔργου θαρρῶ πούστῆν κατὰ λα-
βα. Θέλι τάχα νὰ πῆ πούς κάθα
ἄθρητους εἰνη ἄλλου πρᾶμα γιὰ
τοῦν ἰαφτόντ τῶ ἄλλου γιὰ τῶ ἄλ-
λουῦς. Ἰσῶ σὰ νὰ λέμι, γιὰ τοῦν
ἰαφτός εἶση κυνηγὸς μπιρῆντῆς.
Μὰ γιὰ μένα δένη εἶση τίποτα.
Τοῦ ἴδιου θαρρῶς πάλι ἰσῶ γιὰ
μένα τῶν γῶ γιὰ τοῦν ἰαφτόμ.
Τώρα ποιὸς εἶνη κυνηγὸς ἀπ' τῶ
δυὸ μας κανέναν δὲ θὰ τοῦ μᾶθ
πουτὲ θαρρῶ, σὺν πού δὲ μπο-
ρέσαμι νὰ μάθομι ἡ κ. Φούρλα ἴν-
ταν παλαβὴ γιὰ ἡ γαμπροσίς ἡ
Πόντους.

Γῆ μπάτση κάνου λάθους;
Χαῖρι

ΤΗΝ ΕΠΑΘΕΝ Ο ΒΡΑΣΙΔΑΣ

Ὁ διάσημος καλαμπουριστῆς
Βρασίδης τοῦ Δαγουμίδεω, εἰὰ νὰ
πειράξει προφανῶς τὸν συνάδελ-
φον κ. Εὐριπίδην Πλάτωνι τοῦ ἔ-
πέστρεψε τὸν «Νέον Ἀγῶνα» μὲ
τὴν τολημῶν σημείωσιν: «Ἀπε-
βίωσεν». Ἄλλ' ὁ κ. Πλάτων ἔσο-
χυδρόμησεν ἐκ νέου τὸ φῶλλον
μὲ τὴν ἀκόλουθον παράκλησιν
πρὸς τὸ ταχυδρομεῖον. «Πιστεύον-
τες εἰς τὴν μετεμψύχωσιν περὶ κα-
λοῦμεν ἀναζητήσατε τὸν θῆνάτι
συνδρομητὴν μεταξὺ τῶν κατοικι-
δίων τετραπόδων τῆς περιφερείας
σας».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς ἄπαντας τοῦς
ναυτιλλομένους ὅτι λίαν προσηχῶς
θὰ λειτουργήσει ὁ παρὰ τὴν Νεῖ-
πολιν κτιζόμενος λιμενίσκος ὁ ὁ-
ποῖος, ὡς διακριτικὸν κατὰ τὴν
νύχτα, θὰ φέρει ἐπὶ τοῦ δεξιῦ
βραχίονος κόκκινον φανὸν διαρ-
κείας.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῶν φανῶν

«ΔΙΟΝΥΣΟΣ»

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Καλλιτεχνικός συναγεμώσας τὴν Τρίτην βράδυ, μετὰ τὸ ρεσιτάλ τῆς Κας Δὲ Ἰντάλγκο. Ἡ Μυτιλήνη ἀφηγήσατο τοὺς ἐκ τῶν ἐν τῷ θυλακίῳ τῆς σκορπίων κινδύνους ἐπλήρωσε 60 δραγμῶν εἰσιτήριον. Καὶ τὸ ἔκανε καὶ χαλάλι! Ἄλλ' ὑπῆρξαν καὶ ἔξυπνοι φιλόμουσοι ποὺ ἀπήλιυσαν τὸ τραγοῦδι ἀπὸ τὴν ἐξέδρα μετὰ ἓνα 25άριον. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ τέσσαρες ντάμες τῆς τράπουλας.

— Περὶ τὴν θέσιν τοῦ λατροῦ κ. Καραμάνου ὑπῆρχε μέγα κενὸν, ἀν καὶ ὄλο τὸ θέατρον ἦτο ἀσφυκτικὰ γεμάτο. Διὰ τί ἀραγε;

— Κάποια στιγμή ὁ κ. Μανώλης Κωνδωνῆς τόσον ἀπεροφήθη ἀπὸ τὴ γλύκα τοῦ τραγοῦδιου ὥστε τοῦ ἔξφυγε τὸ καμπολόι καὶ ἐνομίσθη πῶς οἶξανε στραγάλια στὴ σκηνή.

— Μετὰ τὴν παράστασιν ὁ κ. Ἄρ. Τόνος παρέδωσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς καλλιτεχνίδος ἣ ὁποία ὄμας, προληπτικῆ ὅπως ὄλες οἱ Ἰσπανίδες, ἠρνήθη νὰ καθίσει στὸ τοαπέρι, ἀν οἱ συνδικαταεῖς δὲν γίνονιν δεκατέσσαρες. Καὶ τότε ἠγγάρευαν τὸν κ. Σωτήριον Πολυχρονίδην. Σημειωτέον δὲ τὸς ἦτο —κατὰ τὴν βέβαιαν— ὁ κ. Μιχ. Εὐγενίδης.

— Κατὰ τὸ γεῦμα ἐγένεν ἐξέτασις τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τῆς ξένης μας. Ὁ κ. Εὐγενίδης, ἀκούσας ὅτι ἔχει 2 ἑκατομμύρια εἰς κοσμήματα καὶ 70 χιλ. εἰς.. σκύλον εἶπεν: Ἄς τὰ συμπληρώσει πέντε καὶ βλέπομεν. Τί ἐννοοῦσεν ἀραγε;

— Ὁ κ. Κατσοῦνος ἔκαμε προτάσεις εἰς τὴν καλλιτεχνίδα γιὰ ἓνα ἀγκαζεμὰν στὰ «Ὀλύμπια». Ἄτυχῶς τὸν εἶχε προλάβει κάποιος ἀφ' ἀδελφῶν τοῦ ἀπὸ τὰς Κάνας.

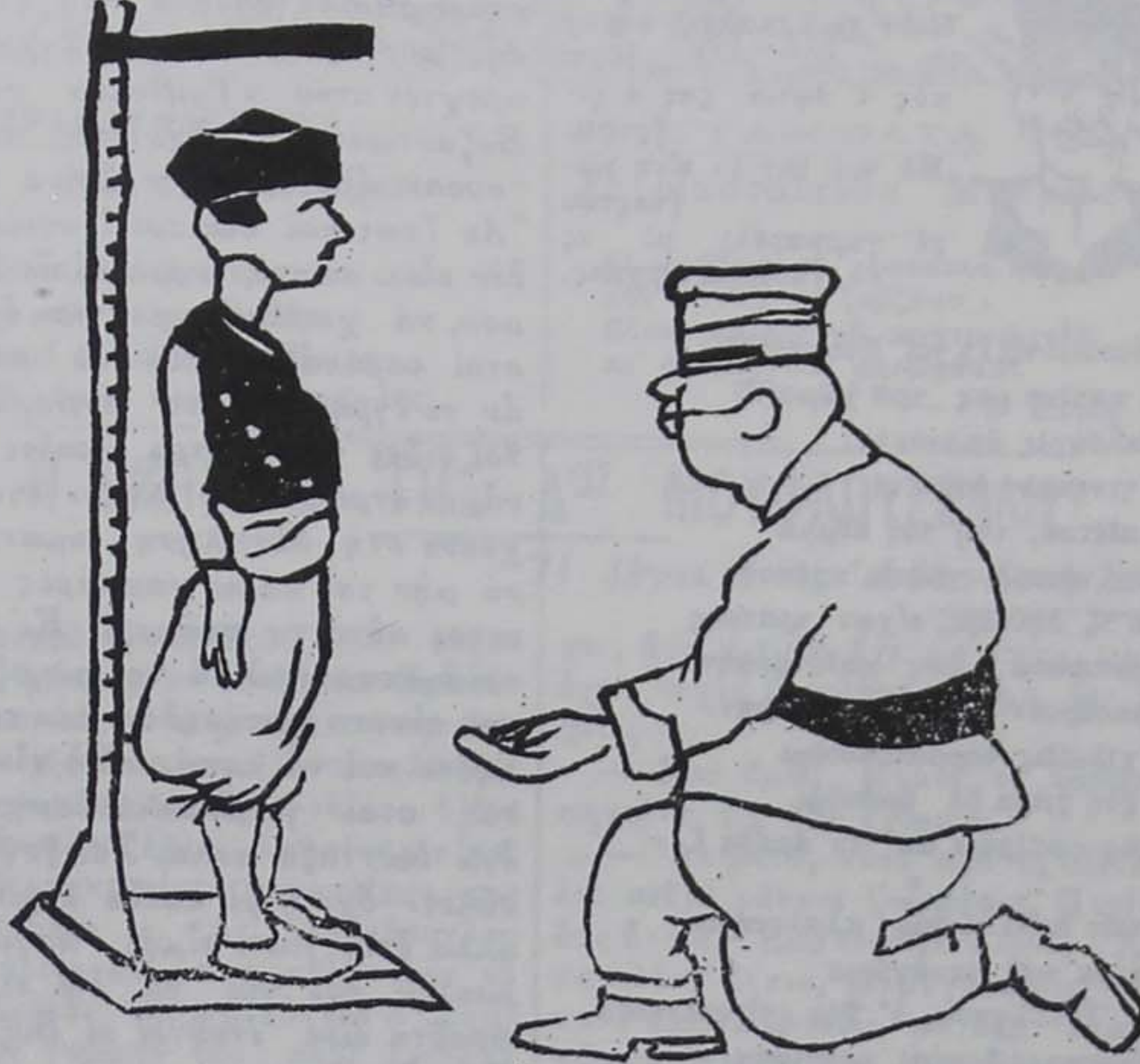
ΠΡΟΤΟΦΑΝΗΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑ

Ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου μας ἔγινε τῆς Δευτέρας ἡ ἀπόπειρα τῆς δίκης τῶν ἀπεργησάντων ὑπαλλήλων τῶν 3 Τ πέριου τοῦ Δεκέμβριου. Οἱ κατηγορούμενοι ἦσαν 65, μεταβαλόντες εἰς ἐδώλιον κατηγορουμένου ὄλα τὰ θρανία τῆς αἰθούσης ὡς καὶ τὰ διαμερίσματα τῶν δικηγόρων καὶ τῶν ἐνόρκων. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἐσκέφθη νὰ μοιράσει τὴν πολυπληθεῖ πελατεῖαν εἰς δύο τμήματα. Καὶ ἔτσι ἡ δίκη ἀνεβλήθη, διὰ νὰ δικάσθουν ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖον οἱ ἐκιστρατευμένοι τριατικοὶ οἱ δὲ γέροντες καὶ ἀνάπηροι ἐξ αὐτῶν, ὡς λ. χ. ὁ κύρ Ἡλίας καὶ ἄλλοι ἀπο το τακτικὸν δικαστήριον.

ΑΚΑΡΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ

Ὁ κ. Στ. Διμπέρης, ἐξερχόμενος τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀτμοπλοίου καὶ ἐρωτήθεις κατὰ τὴν σωματικὴν ἔρευναν ἐν τῷ Τελωνεῖῳ ἂν ἔχει τίποτε ἀξιοὶ λόγου ἐπάνω τοῦ ἀνήνητος: «Ψάξτε με γιὰ νὰ εἰσθε ἐν τάξει, ἀν καὶ τὰ κουτραμπάτα εἶνε δουλιές τῆς νεότητος.»

Ἡ κατάταξις τῶν νεοσυλλέκτων

(Σκίτσο τοῦ κ. Γ. Κ. — Διηγήσεως Κου Ε. Κ.)

— Ὁ Γιατρός. — Γόσσον παιδί μου!

— Τὸ γιαννάκι. — Διὰ ντρέπιση κυρ Συναγματάρχη, νὰ λέγεις ἄχρησά λόγια;

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Βρήκαμε τὸν κ. Ὑπουργὸν στὸ φιλόξενο σπίτι τοῦ κ. Σιφναίου.

— ὦ! χαίρω πολὺ, ἀγαπητέ μου Τριβόλε, εἶπα, καὶ πετάχτηκε, μετὰ τὴν ἐγνωσμένην εὐγένειάν του, νὰ μᾶς ἀσπασθεῖ. Χρόνια ἔχομε νὰ ἰδωθοῦμε.

— Μάλιστα κ. Ὑπουργέ. Τόσα ὄσα χρειαστήκαμε γιὰ νὰ σκαρφώσωμεν οἱ «λευκοὶ ψευδομάργουρες τοῦ γήρατος» ἀπὸ τοὺς κροτάφους εἰς τὴν κορυφήν.

— Πράγματι. Σεῖς ὁμως ἀντέχετε ἀκόμη, βλέπω. Μήπως ἔχετε ἀνακαλύψει τὸ μυστικὸν τῆς νεότητος;

— Ὅχι. Συμβαίνει κάτι ἀπλοῦστερον. Τὸ γῆρας δὲν μετὰ ἔχει ἀνακαλύψει ἀκόμη.

— Μεγάλῃ εὐνοίᾳ τῆς τύχης, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξήλευαν πολλοὶ καὶ μάλιστα ὁ φίλος μας Ἀπόστολος.

— «Στοῦ κρεμασμένου τὸ σπίτι μὴ μιλάτε γιὰ σκοινί» κ. Ὑπουργέ.

— Ἔχετε δίκιο. Λοικόν; Τί νέα; Πῶς βλέπετε τὰ πράγματα;

— Ἀφ' ὑψηλοῦ πάντοτε, δεδομένου ὅτι τὰ γραφεῖα τοῦ «Τριβόλου» εὐρίσκονται στὸ Βουναράκι.

— Σεῖς πῶς βλέπετε τὴν Μυτιλήνην;

— Μοῦ ἀρέσει ἡ προκυμαία τῆς μετὰ τὸν φωτισμὸν συστήματος «Δοῦμεν» καὶ τὰ νέα τῆς σχολικῆς κτίρια.

— Πολιτικῶς πῶς εὐρίσκετε τὴν Μυτιλήνην κ. Ὑπουργέ;

— Δούλην.

— Δηλαδή;

— Αὐτὴν τὴν στιγμὴν δουλεύει εἰς τὸν κ. Λαζανᾶ.

— Δὲν συμφωνῶ. Ὁ κ. Λαζανᾶς εἶνε πού δουλεύει εἰς αὐτήν.

— Καὶ κάνει χρυσὸς δουλιές;

— Τοῦ ἀνέμου.

— Ἰσως νὰ ἔχετε δίκιο. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει ἐκεῖνο πού

κάνει κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους εἶνε ἡ ρευστότης τῶν πολιτικῶν τῆς φρουρῆς.

— Δὲν πταεῖ ἡ Μυτιλήνη γι' αὐτό. Ὑπῆρξε φιλελεύθερα ἐπὶ μακρὰ ἔτη, καθ' ὅλην τὴν περίοδον πού ἦταν οἱ φιλελεύθεροι στὰ πράματα. Τώρα ἐπλεύσισε πάλιν πρὸς τοὺς κυβερνώντας. Δὲν ὑπάρχει σενεπῶς ἄσυ ἐπεία.

— Ναι, μὰ αὐτὸ πού γίνεται ἐδῶ δὲν παρατηρεῖται σὲ κανένα ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος.

— Πῶς! Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσπικῆς; Τοὺς ξεχάσατε;

— Μὰ αὐτοὶ ἐπὶ τέλους εἶνε Ἑβραῖοι.

— Καὶ ἡμεῖς; τί νομίζετε διὰ εἴμεθα;

— Λοικόν εἴμεθα χειρότεροι κ. Ὑπουργέ. Ἡ παράδοσις λέγει διὰ ἐδῶ ἀνθοῦσε ἄλλοτε πονίσχυση οἰκονομικῶς Ἑβραϊκῆ πικροκία.

— Καὶ τί ἔγινε;

— Ἐσκάσε μέχρι τοῦ τελευταίου. Ἐσκασαν ἀπ' τὸ κακό τους. Διότι βεβῆκαν τὸν ἀντίμαχόν τους.

— Αὐτὸ εἶνε δυσάρεστο ἔξορε. Διότι μετὰ ἓνα μῆνα ἔρχεται ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τὸ νησί καὶ θὰ λυπηθεῖ πολὺ ἀν εὐρεῖ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Βενιζελισμοῦ δεμένην εἰς τὸ ἄρμα τῶν ἀντιπάλων.

— Ὅσο γι' αὐτὸ μὴν ἀνησυχεῖτε κ. Ὑπουργέ. Ὁ κ. Πρόεδρος δὲ θὰ καταλάβει τίποτα. Ἡ ὑποδοχὴ πού θὰ τοῦ γίνῃ θὰ εἶνε σάν ἐλαίην τοῦ δεκαπέντε, ἴσως καὶ ἀνώτερη.

— Μὰ πῶς!

— Ναι! Θὰ δεῖτε πού θάναί ἡ Μυτιλήνη πάνδημος στὴν προκυμαία κατεβασμένη.

— Καὶ οἱ προσκείμενοι πρὸς τὴν κυβέρνησιν;

— Πρῶτοι αὐτοὶ. Ἀμέσως, ἐννοεῖται, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑποδοχῆς θὰ σπεύσουν εἰς τὸ γραφεῖον

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Πολλοὶ ἀπὸ τὴν ὑπαιθρο μᾶς ρωτοῦν ἀν εἶνε σοβτρός ὁ λαογραφικὸς διαγωνισμὸς πού προκηρύξαμε μετὰ χρηματικὰ ἐπαθλα. Μὰ φυσικά. Καὶ ἡ προθεσμία γιὰ τὸ α' τρίμηνο λήγει τὴν 30 Ἰουνίου 1934. Ὅσοι θέλουνε λεπτομερέστερες ὁδηγίες ἢ σχετικὰς πληροφορίας ἄς γράψουν: «Τριβόλον» (τμήμα λαογραφικὸ) Μυτιλήνην.

ΓΑΜΗΛΙΟ ΤΑΞΙΔΙ

Νεαρός ἐρωτευμένος συμπολίτης ἀπελπισθεὶς ἀπὸ τοὺς γάμους τῆς ἐκλεκτῆς τῆς καρδίας του, ἐπῆρε τὰ μάτια του καὶ τὴν αἰμάσσουσαν καρδίαν του καὶ τὴν ἠκολούθησε εἰς τὸ γαμήλιον ταξίδι. Τέλος πάντων. «Ὁ ἔρωτας τὸν ἀνθρώπο ζουρλό τὸν κατανταίνει.»

τοῦ κ. Λαζανᾶ, γιὰ τὰ τοῦ ποῦν πῶς παρέστησαν ἀπὸ περιέργεια ὁ καθένας γιὰ νὰ δοῦν τάχα ἀν θὰ ἐπε-ύγχανε ἡ ὑποδοχὴ, τὴν ὁποίαν φυσικά θὰ εὐροῦν ἀναξίαν λόγου καὶ πολὺ κατωτέρα ἐκείνης πού ἔγινεν εἰς τὸν Δόρθον Νεῖνον.

— Κοι ὁ κ. Λαζανᾶς τὰ χάρειν αὐτά;

— Μὰ νομίζετε μήπως, πῶς ὁ κ. Λαζανᾶς παριστάνει τὸν ἔξυπνον στὸν τόπο μας;

— Δὲν τὸν θεωρῶ ὁμως καὶ ἀνόητον.

— «Ἔτσι εἶνε ἀν ἔτσι νομίζετε», πού λέει καὶ ὁ Πικραντέλλο. Τὸν κ. Δήμορχον πῶς τὸν εὐρήκατε;

— Τὸν ἴδιον πάντοτε.

— Ἡ πόλις σᾶς εἶνε εὐγνώμων κ. Ὑπουργέ, διότι τὴν ἐβοηθήσατε νὰ μὴ στερηθεῖ τῶν ὑπηρεσιῶν του.

— Ἡ τιμὴ ἀνήκει εἰς τὸν φίλον μας Ἀπόστολον. Τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι.

— Ἀδικεῖ ἴσως τὸν κ. Κυροϊανόν.

— Σωστά. Ὑπῆρξε συνεργὸς τοῦ μεγάλου τοπικοῦ ἀγαθοῦ.

— Προβλέπετε ταχεῖας ἐκλογὰς κ. Ὑπουργέ;

— Τὰς εὐχομαι ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Τόπου.

— Καὶ τοῦ Τύπου.

— Βεβαίως. Τὰ συμφέροντα εἶνε κοινά.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς συνεντεύξεώς μας καὶ ἐν ἡτοιμαζόμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. Παπανδρέου διὰ τὰ σχέδιά του εἰς τὸ προσεχέστατον μέλλον, μᾶς διέκοψεν ἡ ἀφίξις τοῦ νέου Συμβουλίου τῆς ΟΠΑ. Ἀπεχαιρέτησάμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ ἐσπεύσαμεν εἰς τὸν οἶκον τῆς ποιητικῆς μας δος Ἰσητίνης Βότση διὰ νὰ τῆς ζητήσωμεν συγγνώμην πού ἡ παρούσα πολιτικὴ συνέντευξις ἐκτοπίσθη διὰ σήμερον τὴν φιλολογικὴν μας ἐπιφυλλίδα.

ὁ ΡΕΠΟΡΤΕΡ